

บทที่ ๑

การเงินทดแทน

ก่อนที่จะกล่าวถึงมาตรการด้านเงินทดแทนและวิธีปฏิบัติงานเกี่ยวกับเงินทดแทนของไทยและสิงคโปร์ เห็นสมควรจะได้นำหลักกฎหมายขององค์การการกรรรมระหว่างประเทศ (International Labour Organisation) มาศึกษาเป็นเบื้องต้นเสียก่อน เพื่อจะได้ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่ยอมรับกันทั่วไป โดยได้ศึกษาถึงเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ขอบข่ายการคุ้มครอง
๒. ประโยชน์ทดแทน
๓. การบริหารงานค่าทดแทน
๔. สภาพบังคับของกฎหมายค่าทดแทน

ภายใต้ข้อตกลงอนุสัญญาข้อเสนอแนะที่ ๑๒๑ ขององค์การการกรรรมระหว่างประเทศ ได้ยินยอมความตามความหมายของศัพท์ต่าง ๆ ว่า

"อุบัติเหตุทางอุตสาหกรรม" ได้แก่สิ่งต่อไปนี้คือ.- (๑)

๑. อุบัติเหตุไม่ว่าจะมีสาเหตุมาจากอะไรก็ตามซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างทำงาน ณ สถานที่ หรือใกล้สถานที่ทำงาน หรือสถานที่ใดซึ่งคนงานเข้าไปได้ในฐานะคนงาน
๒. อุบัติเหตุในระยะเวลาอันสมควร ก่อนและภายหลังชั่วโมงทำงานที่เกี่ยวข้องกับงานขนส่ง การทำความสะอาด การเตรียมการ การเก็บรักษา การพิทักษ์ การเก็บพัสดุ และการบรรจุเครื่องมือที่ใช้ในการทำงานหรือเสื้อผ้า
๓. อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างทางจากสถานที่ทำงานกับ
ก) ที่พักอาศัยที่อยู่นับประจำ หรือที่พักอาศัยรองลงไปของลูกจ้าง

(๑) ด้วยบท คำแปล และสรุปความเห็นประกอบอนุสัญญาขององค์การการกรรรมระหว่างประเทศ สมัยประชุมที่ ๔๘-๕๐ (พ.ศ. ๒๕๐๗-๒๕๐๙) อนุสัญญาที่ ๑๒๑ ว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายจากการทำงาน มาตรา ๓-๔ หน้า ๒๓ แรงงาน, กรม มหาดไทย, กระทรวง

ข. สถานที่ซึ่งโดยปกติลูกจ้างใช้เป็นที่รับประทานอาหาร

ค. สถานที่ซึ่งโดยปกติลูกจ้างไปรับค่าจ้าง

ความเจ็บป่วยที่เกิดจากงานอาชีพ (๑) ได้แก่ประเภทของความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น เนื่องจากได้รับสารบางชนิดมากเกินไป หรือจากสภาวะที่อาจเป็นอันตรายของกระบวนการผลิตการค้า และการอาชีพ

เว้นแต่จะได้พิสูจน์เป็นอย่างอื่น ควรสันนิษฐานไว้ก่อนว่า ต้นเหตุความเจ็บป่วยจากงานอาชีพได้เกิดขึ้นจาก

๑) การที่ลูกจ้างได้รับสารเคมีบางชนิดอย่างน้อยนานเท่าระยะเวลาหนึ่ง ที่กำหนดไว้และ

๒) การที่ลูกจ้างมีอาการของโรคปรากฏขึ้น ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ นับแต่วันที่สิ้นสุดการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี

๑. ขอบข่ายการคุ้มครองลูกจ้างคนงานตามหลักสากล (๒)

ลูกจ้างคนงานของประเทศซึ่งได้รับเป็นสมาชิกขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ สมควรจะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายจากการทำงาน โดยประเทศเหล่านั้น ควรจัดให้มีบทบัญญัติว่าด้วยการได้รับประโยชน์เมื่อประสบอันตรายจากการทำงานหรือประโยชน์อื่น ซึ่งคล้ายคลึงกันตามเงื่อนไขที่ ใดระบุไว้เป็นขั้น ๆ หากจำเป็นหรืออาจจะทำให้ผ่านทาง การประกันโดยสมัครใจ สำหรับ

ก. สมาชิกสหกรณ์ ซึ่งทำงานเกี่ยวกับการผลิตสินค้า หรือการให้บริการ

ข. บุคคลซึ่งทำงานส่วนตัว ในประเภทที่ระบุไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่เป็นเจ้าของกิจการ และดำเนินงานธุรกิจขนาดเล็ก หรือทำไร่

ค. บุคคลประเภทซึ่งทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ซึ่งอาจรวมถึง

(๑) เรื่องเดียวกัน มาตรา ๖ หน้า ๒๔

(๒) เรื่องเดียวกัน มาตรา ๓ ข้อ ๑ หน้า ๒๓

(๑) บุคคลที่กำลังฝึกอบรม อยู่ในระหว่างการทดสอบงานอาชีพ หรือ การค้า หรือกำลังเตรียมตัวสำหรับงานในอนาคต รวมทั้งนักเรียนและนักศึกษา

(๒) สมาชิกของสมาคมอาสาสมัคร ซึ่งทำหน้าที่ต่อสู้ภัยธรรมชาติ ป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน หรือรักษาการตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ

(๓) บุคคลประเภทอื่นซึ่งทำงานเพื่อประโยชน์ของสาธารณะหรือทำงาน เพื่อบ้านเมืองของพลเมืองเพื่อการกุศล เช่นผู้ที่อาสาสมัครให้บริการของตนแก่ราชการ บริการสังคม หรือโรงพยาบาล

(๔) นักโทษ และผู้ถูกคุมประพฤติที่ทำงานตามความประสงค์หรือโดยการรับรองของเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

และ เงินกองทุนของการประกันด้วยความสมัครใจสำหรับประเภทที่ระบุในข้างต้น นั้นจะ ต้องไม่เอามาจาก เงินสมทบซึ่งจะนำมาใช้จ่ายสำหรับโครงการประกันแบบบังคับของลูกจ้าง

ขอข่วยการคุ้มครองลูกจ้าง คนงานที่ประสบอันตรายตามหลักการขององค์การการกรรม ករระหว่างประเทศนั้น เป็นหลักเกณฑ์ที่สากลและใช้บังคับแก่บุคคลที่ทำงานอย่างกว้างขวางพอสมควร

๑.๑ ประเภทกิจการ ประเภทกิจการที่อยู่ในขอบข่ายบังคับของกฎหมายค่าทดแทน นั้นโดยหลักสากลแล้วจะกำหนดให้กฎหมายว่าด้วยประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายจากการทำงาน คุ้มครองลูกจ้างที่ทำงาน อยู่ในกิจการต่าง ทั้งของรัฐ และ เอกชน รวมทั้งกิจการในรูปสหกรณ์ด้วย จะ มีกิจการประเภทที่ได้รับการยกเว้นนี้ จะต้องมิข้อยกเว้นพิเศษให้ได้ให้ความคุ้มครองไว้แล้วเท่าเทียมกัน (๑) ประเทศต่าง ส่วนใหญ่จะยอมรับและ เห็นด้วยกับหลักการนี้ แต่สำหรับกิจการที่ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ ในบังคับของกฎหมายนี้จะต้องมีกฎหมายอื่นใดให้ความคุ้มครองอยู่แล้ว เช่น Seamen's Law ของ ญี่ปุ่น เป็นต้น

๑.๒ ผู้ได้รับประโยชน์ทดแทน ผู้ที่ได้รับประโยชน์ทดแทนหรือได้รับการคุ้มครองตาม กฎหมายค่าทดแทนนั้นตามหลักสากลแล้ว ถือว่า

(๑) เรื่องเดียวกัน มาตรา ๓-๔ หน้า ๒๓

ลูกจ้างทั้งหลาย ตลอดจนผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งทำงานอยู่ในกิจการประเภทต่าง ๆ ที่
กฎหมายกำหนด และให้ความคุ้มครองเป็นผู้ได้รับประโยชน์ทดแทน และในกรณีที่หัวหน้าครอบครัวถึง
แก่กรรม เพราะเหตุที่ได้ปฏิบัติงานให้นายจ้าง ผู้ที่จะได้รับประโยชน์ทดแทน ก็คือ ผู้ที่จะมีสิทธิ ได้รับ
ประโยชน์เหล่านี้ อาจจะถูกกระงับหรือยับยั้งการจ่ายเงินทดแทนไว้ชั่วคราวได้ ปรากฏว่า ผู้ได้รับสิทธิ
ไม่อยู่ประจำในดินแดนของประเทศนั้น ๆ เป็นเวลานาน หรือบุคคลผู้ได้รับสิทธิยังได้รับการสงเคราะห์
จากรัฐ หรือสถาบัน หรือบริการทางสังคม หรือเป็นกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิเป็นคู่ สมรสของลูกจ้างผู้เสีย
ชีวิต ได้ทำการสมรสใหม่ สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนก็ระงับ

นอกจากทุกประเทศจะได้อัดหลักสากลในการตราบทบัญญัติในเรื่องนี้แล้ว ยังได้ปรับปรุง
ให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมมากขึ้น เพื่อให้ขอบข่ายการคุ้มครองขยายกว้างออกไป เป็นต้นว่า
บางประเทศยังให้สิทธิแก่คนงานเป็นพิเศษ โดยเปิดโอกาสให้คนงานมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลใดบุคคล
หนึ่งจากบุคคลผู้มีสิทธิดังกล่าวมาแล้วตามความปรารถนาของเขา โดยการยื่นหนังสือต่อนายจ้างไว้ก่อน
เมื่อเกิดการประจันตรายขึ้น สิทธิในค่าทดแทนก็จะให้แก่บุคคลที่คนงานยื่นได้ระบุชื่อเอาไว้^(๑)

๑.๓ ลักษณะของสภาวะที่ก่อให้เกิดอันตราย

003425

ลักษณะของอันตรายที่อยู่ในขอบข่ายของการ ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการ
ทำงานให้แก่นายจ้าง ซึ่งจะมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามกฎหมายนั้น องค์การการกรมระหว่างประเทศ
ได้กำหนดไว้เป็นหลักว่า จะต้องเป็นการประสบอันตรายหรืออุบัติเหตุทางอุตสาหกรรม ซึ่งหมายถึงการ
ประสบอันตรายในการประกอบธุรกิจทั้งหมดทุกสาขา งานทางเศรษฐกิจ เช่น การทำเหมืองแร่ เหมือง
ถ่านหิน ฯลฯ และรวมถึงการเกิดสภาพเจ็บป่วยที่เกิดจากโรคอันเนื่องจากอาชีพงานไม่สามารถทำงานได้
เนื่องจากสภาพดังกล่าว อันเป็นผลให้ขาดรายได้ หรือขาดความสามารถในการหาเลี้ยงชีพโดยสิ้นเชิง
หรือบางส่วน รวมทั้งการที่อยู่ในความอยู่ภาวะต้องขาดการอุดหนุนเงิน เจือจากหัวหน้าครอบครัวได้ถึงแก่
กรรม แต่การให้เงินช่วยเหลือแก่บุคคลซึ่งอยู่ในความคุ้มครองที่ได้ระบุไว้นี้อาจจะถูกยับยั้งเอาไว้ได้
ถ้าบุคคลผู้ประสบอันตรายจากการทำงานนั้นมีสาเหตุจากการกระทำตามผิดกฎหมายอาญา หรือ

(๑) สุตาศิริ มัทพันธ์, เงินทดแทนในกฎหมายแรงงาน, วิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาโทบัณฑิต , คณะ
นิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙ หน้า ๗๘

เสพของมีนเมา โดยสมัครใจ หรือโดยสำคัญผิดและมีเจตนาที่จะประพฤติดิต หรือลูกจ้างผู้ได้รับสิทธิ ไม่ประพฤติดิตให้ตี ละเลยที่จะใช้ประโยชน์จากการรักษาทางการแพทย์ที่ได้ให้ไว้ หรือเพิกเฉยที่จะ กระทำผิดตามกฎหมายเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการให้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือเกี่ยวกับความ ประพฤติของผู้ได้รับประโยชน์

๒. ประโยชน์ทดแทน (๑)

ลูกจ้างหรือผู้อยู่ในอุปการะของลูกจ้างจะมีสิทธิได้รับค่าทดแทน เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง องค์การการกรรรมระหว่างประเทศ จึงต้องกำหนด หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทั่ว ๆ ไป ว่าด้วยการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีที่ประสบอันตรายหรือ เจ็บป่วย เนื่องจากการทำงานเอาไว้ด้วยเพื่อเป็นหลักให้ประเทศต่าง ๆ ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดย กำหนดไว้ในอนุสัญญาให้แต่ละประเทศจัดให้มีบทบัญญัติว่าด้วยประโยชน์ทดแทนแก่ผู้ได้รับความคุ้มครอง ดังนี้คือ

๒.๑ ผลประโยชน์เป็นเงินที่จะจ่ายในกรณีที่ไม่สามารถทำงานได้

ในกรณีที่ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน อันเป็นผลให้ขาดรายได้ ซึ่งควรที่จะจ่ายให้ตลอดระยะเวลาที่ประสบอันตราย นอกเสียจากการขาดความสามารถในการทำงาน ๓ วันแรก การให้เงินช่วยเหลืออาจไม่ต้องจ่ายให้ ก็ได้ ถ้ากฎหมายของประเทศนั้น ๆ ได้มีบทบัญญัติระหว่างรอ **การจ่าย เงินทดแทนไว้** การจ่ายเงินนี้ควรจ่ายให้เป็นงวด ๆ ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของรายได้ของลูกจ้าง

๒.๒ ผลประโยชน์เป็นเงินที่จะช่วยให้ในกรณีขาดความสามารถในการหาเลี้ยงชีพโดย ลิ่นเชิง หรือบางส่วน ซึ่งเสมือนเป็นการขาดการสูญเสียตลอดไป

การขาดความสามารถในการหาเลี้ยงชีพตามข้อนี้ หมายถึงการที่ลูกจ้างผู้ได้รับ บาดเจ็บไม่สามารถทำงานได้เหมือนเดิม เนื่องจาก การสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพในการ

(๑) The ILO. and Social Security, imprimeries populaires. Geneva, Dec, 1965, pp. 7- 10

ทำงาน ของอวัยวะนั้น ๆ ไปบางส่วนหรือสิ้นเชิง ซึ่งจะต้องจ่ายให้ทุกคนกรณีที่ขาดความสามารถนั้นๆ ภายหลังจากที่ระยะเวลาในการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีไม่สามารถทำงานได้ชั่วคราว หรือระยะ เริ่มแรกได้สิ้นสุดลงและยังไม่หายขาดโดยจะจ่ายให้เป็นงวด ๆ ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างวัน แต่หากถ้าเป็นกรณีสูญเสียความสามารถในการหาเลี้ยงชีพไปบางส่วนเป็นการถาวร หรือการขาดความสามารถเป็นบางส่วน ซึ่งไม่ร่อยแรงนัก การจ่ายประโยชน์อาจจ่ายให้เป็นเงินก้อนได้

และในกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพซึ่งต้องการช่วยเหลือหรือการดูแลเอาใจใส่ จากบุคคลอื่นอยู่ตลอดเวลา ควรจะได้จัดให้มีบทบัญญัติว่าด้วยการการเพิ่มเงินผลประโยชน์ซึ่งจ่ายเป็นงวดๆ หรือผลประโยชน์เพิ่มเติมอื่น ๆ ขึ้นเป็นพิเศษจากกรณีปกติด้วยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างบุคคลดูแล ลูกจ้างผู้ทุพพลภาพซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

ผลประโยชน์เป็นเงินในกรณีที่ผู้ประสบอันตรายเป็นผู้ประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวถึงแก่กรรมเนื่องจากอุบัติเหตุหรือโรคจากอาชีพตามที่กำหนดไว้ เป็นเหตุให้ผู้อยู่ในความอุปการะ ขาดการอุดหนุนจนเจือ นายจ้างมีหน้าที่จะต้องจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นตัวเงินให้แก่ผู้มีสิทธิดังกล่าว มาแล้ว คือ ภรรยาหม้าย สามีหม้ายที่พิการ หรือไม่สามารถช่วยตนเองได้ และแก่เด็กที่อยู่ในอุปการะ ของลูกจ้างคนงานที่ถึงแก่กรรม หรือบุคคลอื่นที่กำหนดไว้ โดยปกติแล้วการจ่ายเงินนั้นจะจ่ายได้ให้เป็นงวด ๆ ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของรายได้ทั้งหมดของลูกจ้าง แต่หากจะพิจารณาเปลี่ยนให้เป็นเงิน ก้อนในจำนวนเท่ากับที่กำหนดไว้ก็ได้

นอกจากประโยชน์ทดแทนที่จะจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิเป็นงวด ๆ แล้ว นายจ้างยังมี หน้าที่จ่ายค่าทำศพอีกด้วย โดยประเทศต่าง ๆ จะต้องกำหนดอัตราค่าทำศพที่แน่นอนไว้ ซึ่งจะต้องไม่น้อย กว่าราคาค่าทำศพตามปกติ แต่ถ้าได้มีการให้เงินช่วยเหลือแก่ทายาทของเิดตายมากกว่าที่ระบุไว้นี้ สิทธิการได้รับเงินช่วยเหลือค่าทำศพอาจต้องทำตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดเอาไว้

๒.๓ การให้การรักษายาบาลทางการแพทย์ และผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากผลประโยชน์ซึ่งเป็นตัวเงินตามปกติที่กำหนดไว้แล้วยังจะต้องกำหนดให้ นายจ้างต้องรับผิดชอบในการรักษายาบาล และจัดผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องให้ด้วย ซึ่งหมายถึงการ รักษาโดยแพทย์ทั่วไป หรือจากแพทย์ผู้ชำนาญเฉพาะโรค สำหรับทั้งคนไข้ภายนอกและภายใน รวมทั้งการเยี่ยมไข้ การบำบัดโรคหิน การรักษายาบาลตามบ้าน หรือที่โรงพยาบาล หรือสถานทางการ

แพทย์อื่น ๆ การพักรักษาตัวในโรงพยาบาลสถานพักฟื้น หรือสถานการแพทย์อื่น ๆ สิ่งประกอบที่จำเป็นในการบำบัดโรคพื้น การผ่าตัด ตลอดจนประกอบแว่นตา รวมถึงการให้การรักษายาบาลโดยผู้มีอาชีพอื่น ๆ ซึ่งได้รับการรับรองตามกฎหมาย ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชีพทางการแพทย์ ภายใต้การดูแลของแพทย์ หรือทันตแพทย์ ซึ่งจะต้องให้บังเกิดผล และเพื่อรักษาฟื้นฟู หรือปรับปรุงสุขภาพ และความสามารถในการทำงาน ของผู้ประสบอันตราย สำหรับประเทศสมาชิกขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ ซึ่งได้จัดให้มีการรักษาทางการแพทย์ และผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง โดยวิธี เบิกชดเชยให้อาจจะกำหนดกฎเกณฑ์พิเศษเกี่ยวกับขอบเขตระยะเวลาหรือค่ารักษา ซึ่งมากหรือนานเกินกว่าสมควรได้ โดยกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดนี้จะต้องไม่ขัดต่อโครงการฟื้นฟู ปรับปรุงและรักษาสุขภาพและความสามารถในการทำงานของผู้ประสบอันตราย และจะต้องไม่ก่อให้เกิดความยากลำบากแก่ลูกจ้างด้วย และถ้าเป็นไปได้นายจ้างควรที่จะจัดให้มีการรักษายาบาลโดยฉุกเฉินแก่บุคคลที่ได้รับอุบัติเหตุในการทำงาน เพื่อไม่ให้ทำงานต้องหยุดชะงักไป สำหรับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บน้อย และเพื่อให้การรักษายาบาลได้ทันทั่วๆไปสำหรับผู้ได้รับบาดเจ็บร้ายแรง

สำหรับ ประเทศไทย ก็ได้กำหนดการจ่ายประโยชน์ทดแทนไว้ตามหลักสากล เช่นกัน หนึ่งกล่าวคือ .จ่ายค่าทดแทนกรณีไม่สามารถทำงานได้ ค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ ค่าทดแทนกรณีทุพพลภาพ และค่าทดแทนในกรณีถึงแก่ความตาย รวมทั้งค่ารักษายาบาลและค่าทำศพด้วย

การจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บและครอบครัวโดยหลักขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ แบ่งออกเป็นดังนี้

ก. ค่ารักษายาบาล ในกรณีที่ลูกจ้างคนงานได้รับบาดเจ็บหรือป่วย เพราะการปฏิบัติหน้าที่ นายจ้างจะต้องให้การรักษายาบาลเท่าที่จำเป็น และจะต้องรับภาระจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการรักษายาบาลให้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการโยกย้ายผู้บาดเจ็บหรือเจ็บป่วยด้วย สำหรับนายจ้างที่ได้ประกันกับรัฐบาล รัฐบาลจะได้จ่ายประโยชน์ทดแทนในด้านการรักษายาบาลแทนนายจ้าง ในเรื่องการให้บริการในการรักษายาบาลหลังจากผ่าตัด การให้บริการเกี่ยวกับการพักฟื้น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับแขนเทียม และเครื่องมือที่ใช้ช่วยเหลืออวัยวะอื่น ๆ และการให้การบริการด้านฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน แต่ถ้าลูกจ้างได้กระทำผิดกฎหมายอาญา หรือละเมิดอันเป็นผลโดยตรง เกี่ยวกับการรักษายาบาลทำให้ต้องได้รับทุกข์ทรมานจากการได้รับบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือทำให้ขนาดของได้รับบาดเจ็บ เลวลง หรือกระทำไม่ให้หายจากโรคนั้น

รัฐบาลอาจจะไม่จ่ายประโยชน์ตอบแทนที่จะได้รับจากประกันให้ทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้

การให้เงินช่วยเหลือ เมื่อลูกจ้างคนงานไม่สามารถจะทำงานได้ ย่อมจ่ายให้ตั้งแต่วันที่ที่ประสบอันตราย กรณีขาดรายได้เป็นการชั่วคราว

ข. ค่าทดแทนกรณีไม่สามารถทำงานได้ชั่วคราว ^(๑) (Temporary disability Compensation benefit) ได้กำหนดให้จ่ายค่าทดแทนแก่คนงานที่ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ อันเนื่องจากการที่มีภาวะที่จะต้องได้รับการพยาบาลเพราะการเจ็บป่วย ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องมาจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือเป็นโรคจากการทำงาน โดยอัตราการให้เงินช่วยเหลือ เมื่อคนงานไม่สามารถทำงานได้เกี่ยวกับการขาดความสามารถในการทำงานเป็นการชั่วคราว หรือในระยะเริ่มแรก หรือขาดความสามารถในการหาเลี้ยงชีพไปทั้งหมด และมีท่าทีว่าจะเป็นการถาวร หรือขาดความสามารถไปบางส่วนนั้นควรจะต้อง

๑) จ่ายให้ไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของรายได้ของบุคคลที่ประสบอันตรายโดยกำหนดว่า จำนวนจ่ายสูงสุดกำหนดอัตราการให้เงินช่วยเหลือ หรือตามอัตรารายได้ที่อยู่ในรายการซึ่งใช้เงินเกณฑ์คำนวณการให้เงินช่วยเหลือ หรือ

๒) ในกรณีที่กำหนดเงินช่วยเหลือเป็นอัตราเดียวทั้งหมด อัตรานั้นต้องไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของรายได้โดยเฉลี่ยของบุคคล ส่วนมากซึ่งทำงานเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่จ้างคนงานชวยมากที่สุด

ค. ค่าทดแทนกรณีสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานอย่างถาวร (Permanent disability compensation benefit) การจ่ายประโยชน์ทดแทนรูปนี้ ควรจ่ายให้เป็นงวด ๆ ในระหว่างที่สูญเสียความสามารถในการหาเลี้ยงชีพ ซึ่งมีท่าทีว่าจะเป็นการถาวรหรือขาดความสามารถไปบางส่วน ซึ่งน้อยกว่าร้อยละ ๒๕ อาจจ่ายเป็นก้อนให้แทนการจ่ายเงินเป็นงวด ๆ และยอมไม่น้อยกว่า การจ่ายเงินเป็นงวด ๆ รวมทั้งหมดเป็นระยะเวลา ๓ ปี นอกจากนั้นตามอนุสัญญาข้อ ๑๒๑ ขององค์การการกรรมระหว่างประเทศยังได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกควรจะได้มีการตราบทบัญญัติการออก เงินค่าใช้จ่ายเป็นเงินสมควรรขึ้นเพื่อให้การช่วยเหลือที่มั่นคง หรือเพื่อการรักษาพยาบาลบุคคลอื่น ๆ ในกรณีที่บุคคลประสบอันตรายได้ร้องขอให้

(๑) ตัวบท คำแปล และสรุปความเห็นประกอบอนุสัญญาขององค์การการกรรมระหว่างประเทศ

การบริการ เช่นว่านั้น มีฉะนั้นการจ่ายเงินเป็นงวด ๆ ควรต้องเพิ่มขึ้นโดยกำหนดเป็นร้อยละ หรือ กำหนดเป็นจำนวนเงินไว้ (๑)

และในกรณีที่มีการประสบอันตรายจากการทำงานนำมาซึ่ง การหมดความสามารถในการทำงาน หรือทำให้มีการพิการ และไม่สามารถคำนวณหาค่าความสูญเสียของบุคคลผู้ประสบอันตรายได้ จะต้องมิตบทักผู้ติเกี่ยวกับการให้เงินช่วยเหลือเพิ่มเติม หรือให้เงินช่วยเหลือพิเศษ (๒)

ในกรณีที่ได้อำนาจเงินให้แก่บุคคลที่เป็นคู่สมรส และบุตรของจำจ้างคนงาน ที่ประสบอันตรายจากการทำงานถึงแก่ชีวิต แล้วแต่จำนวนเงินน้อยกว่าจำนวนเงินจ่ายชั้นสูงสุดตามที่ ได้กำหนดไว้ จะต้องจ่ายเงินส่วนที่เหลือให้กับบิดามารดา พี่น้องร่วมสายโลหิต หลาน ซึ่งเกิดจากลูก ของผู้เสียชีวิต เมื่อบุคคลดังกล่าว เหล่านั้น เคยได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากผู้เสียชีวิต (๓)

อัตราการให้เงินช่วยเหลือโดยทั่ว ๆ ไป นั้นอาจจะปรับปรุงได้เป็นครั้งคราว เพื่อให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของระดับรายได้ และค่าครองชีพโดยทั่ว ๆ ไป (๔)

๓. การบริหารงานค่าทดแทน (๕)

การบริหารงานค่าทดแทนในทุก ๆ ประเทศ ส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องเป็นผู้ดำเนินการด้านค่าทดแทน ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้บริหารนั้นนอกจากจะเป็นคณะกรรมการ กรรมการ (Commissioner) ซึ่งได้แก่การแต่งตั้งจากรัฐบาล โดยมีฐานะเหมือนข้าราชการ หรืออาจจะ เป็นข้าราชการแห่งกระทรวงแรงงานก็ได้ เป็นต้นว่า ประเทศไทยการบริหารงานค่าทดแทนเป็นหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ที่จะดำเนินการ

(๑) เรื่องเดียวกัน มาตรา ๑๒ หน้า ๒๖

(๒) เรื่องเดียวกัน มาตรา ๑๒ หน้า ๒๖

(๓) เรื่องเดียวกัน มาตรา ๑๓ หน้า ๒๖

(๔) เรื่องเดียวกัน มาตรา ๑๔ หน้า ๒๖

(๕) สุตาศิริ มีทวนพันธ์ เงินทดแทนในกฎหมายแรงงาน วิทยานิพนธ์ชั้นปริญญาโทบัณฑิต นิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะ

๔. สภาพบังคับของกฎหมายค่าทดแทน

การที่จะกำหนดไว้เพียงแต่ว่าให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ลูกจ้าง และให้นายจ้างมีหน้าที่อื่น ๆ ที่จะต้องปฏิบัติ เป็นต้นว่า แจกการประสบอันตรายของลูกจ้างให้กับกองทุนเงินทดแทน หรือหน้าที่อื่น ๆ ก็ตาม ที่กำหนดให้นายจ้างปฏิบัติ โดยมีได้มีบทกำหนดโทษไว้ ก็ย่อมเป็นการแน่นอนว่า นายจ้างต้องพยายามหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ เพราะนายจ้างย่อมทราบดีว่า แม้จะไม่ปฏิบัติ ก็จะไม่ถูกลงโทษแต่อย่างใด ในที่สุดก็จะเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นประจำ ผลร้ายก็จะตกอยู่กับลูกจ้างและครอบครัว ดังนั้นเมื่อได้มีบทบัญญัติให้นายจ้างมีหน้าที่ที่จะจ่ายค่าทดแทน และปฏิบัติกรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมบทกำหนดโทษไว้ เพื่อลงโทษการที่นายจ้างฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดต่าง ๆ และเป็นวิธีการที่ได้ผลดีที่สุดเท่าที่การดำเนินการเรื่องค่าทดแทนดำเนินไปได้ด้วยดี ทำให้ลูกจ้างหรือผู้อยู่ในอุปการะมีโอกาสได้รับค่าทดแทน ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ มากที่สุดที่จะมากได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย